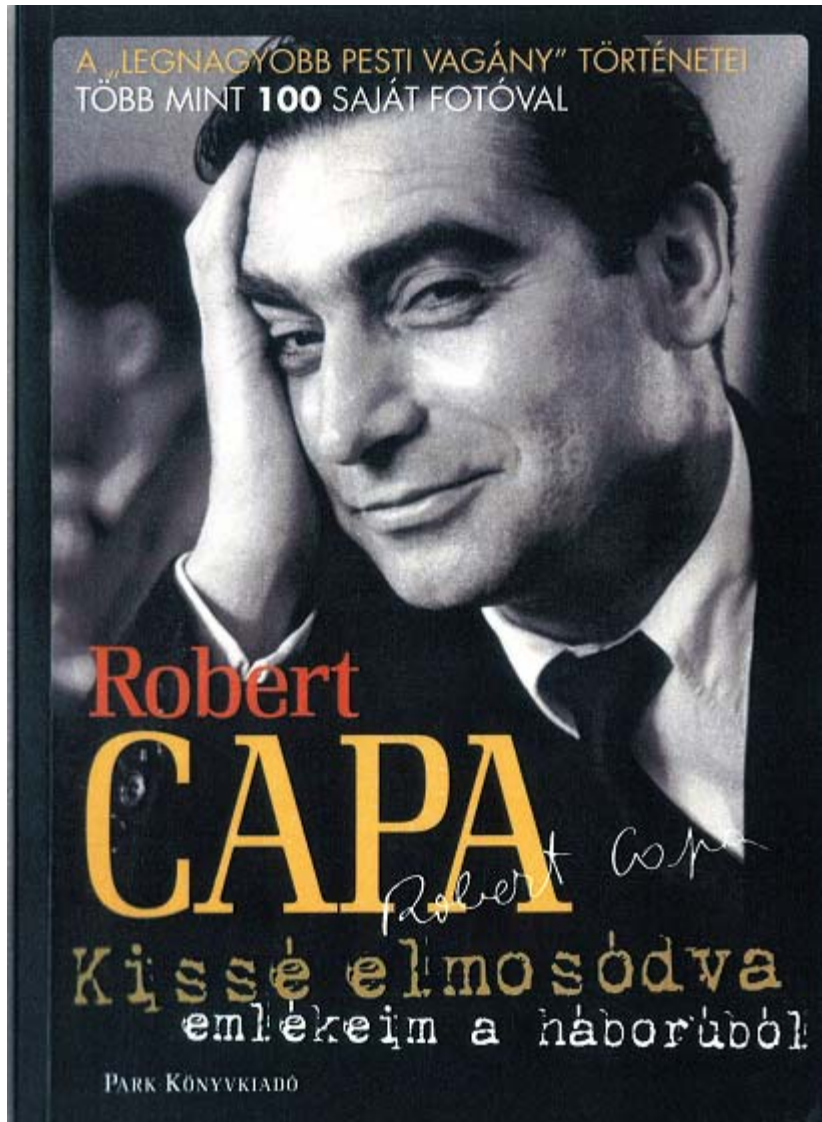

Robert Capa: Kissé elmosódva – Emlékeim a háborúból

című könyvének bemutatása

A könyv adatai:

Kiadja: Park Könyvkiadó

Kiadás helye: Budapest

Kiadás éve: 2009 (második kiadás)

Eredeti cím: Slightly Out of Focus

Fordította: Sárközy Elga

Oldalak száma: 243

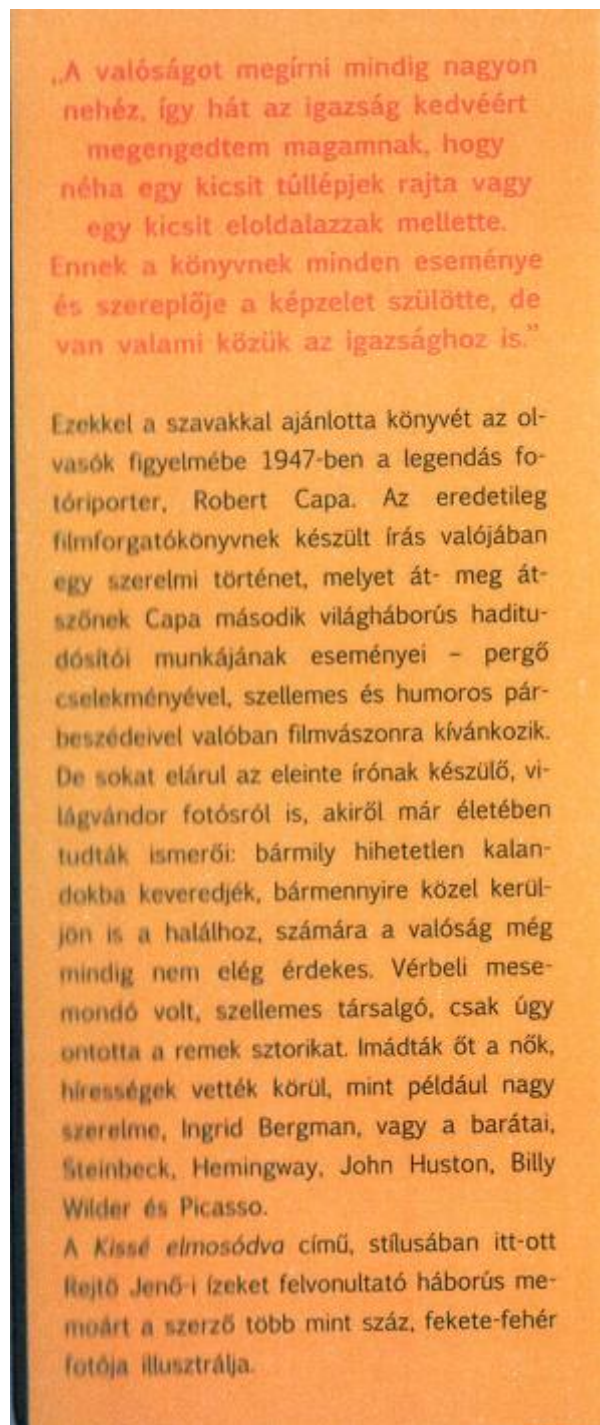
Kötés: papír/puha kötés

Borítóterv: Gerhes Gábor

Táblaméret: 15×21 cm

A bemutatott mű a híres, magyar származású fotóriporter, Robert Capa (1913-1954) második világháború alatt szerzett élményeinek izgalmas, regényes formában elmesélt, fiktív elemekkel is tarkított története, melyet a szerző által készített fotók tesznek még érzékletesebbé.

A könyv külsőségeiben is idézi a negyvenes évek hangulatát: egyrészt a szerzőről készült közismert, s eredetiben is fekete-fehér fotóval, valamint a cím írógépes betűtípust idéző megjelenítésével. A könyv külső borítóján (mely belül hajtott, s nem tartalmaz védőborítót) alkalmazott színek (pirosas narancs – okkersárga – mustársárga - fekete) árnyalatai vagy kombinációi a fülszövegnél is megjelennek, a következőképp:

A mellékelt képen a könyv elülső borítójának hajtásaként kapott fülszöveg látható, rajta egy, a szerzőtől származó idézettel, valamint a könyv ismertetésével. A hátlap hajtásaként kialakított fülszövegfelületen a szerző életrajzi adatai, munkásságának rövid ismertetése olvasható, a szöveg zárásaként pedig egy, a rendelkezésre álló helyhez méretezett fotót illesztettek be az alkotóról. A hátsó fülszövegnél már nem jelenik meg az élénk, pirosba hajló narancssárga szín, helyette háttérként narancsszínnel és fekete betűszínnel találkozunk. Hasonló (tehát narancs és fekete) kombináció jelenik meg a hátsó borítón, kiegészítve a kiadó internetes elérhetőségének és a kötet árának fehér betűszíneivel, a fekete-fehér vonalkóddal (benne az ISBN-számmal), továbbá a kiadó kisméretű, az ár mellett feltüntetett logójának fehér és zöld színeivel. Szintén megjelenik a logó, illetve a sárga és fekete kombinációja a gerincen is (szerzőség betűszíne, továbbá a háttérszín). A cím betűi, ellentétben az elülső borítón látottakkal, fehér színűek, míg az alcímé ezúttal okkersárgák.

A szennycímlap tartalmazza a szerző nevét (verzál, szürke betűszínnel, az alá helyezett címnél kerekdedebb betűkkel), alatta a mű címét (szintén verzál, fekete betűszínnel), mely két sorba rendezve szerepel. Alsó sora aláhúzott, ez alatt helyezkedik el a kisebb betűmérettel és fekete betűkkel megjelenített alcím, melynek csupán kezdőbetűje nagybetű.

A címlapon a szerző neve és a mű címe szerepel, a szennycímlapéval egyező elrendezésben, fazonban, és színekben, ugyanakkor jóval nagyobb betűméretben. Alcím helyett ezúttal a következőt olvashatjuk: „*Cornell Capa előszavával*”. A lap alján a kiadó neve áll.

A következő, azaz a copyright oldalon elsőként a fordítás alapjául szolgáló kiadás adatai (szerző, cím, kiadó, kiadás éve) szerepelnek. Majd következik a magyar fordítás készítőjének neve, a címlapon szereplő, szerzőt ábrázoló fotó keletkezésének ideje és helye, ezt követően a borító tervezőjének neve, a kiadás sorszáma, az első, eredeti nyelvű kiadásra vonatkozó copyright feltüntetése, ugyanígy a 2003-as francia kiadás copyright adatai, majd a címlapfotóra, a magyar kiadásra, és a magyar fordításra vonatkozó copyright adatok. Végül a szerkesztő, a műszaki szerkesztő, és a tördelő neve következik.

A copyright oldalt követi az előszó (a fejezetcímek minden esetben félkövérrel, valamint verzállal szedettek, aláhúzással ellátottak, betűszínük fekete), melyet a szerző öccse, Cornell Capa készített 1999-ben. Ezt követi egy, a szerző életútjának és munkásságának szentelt fejezet (írója Robert Capa életrajzának szerzője, a kultúrtörténész Richard Whelan), melyet a hátsó fülszöveghez mellékelte kép egész oldalas változata zár jobb oldalon.

Az oldalszámok páros oldal esetén a lap bal, míg páratlannál a jobb szélén kaptak helyet. A páros oldalszám után (páratlan oldalszámnál: előtt) minden esetben függőleges vonalból álló elválasztás jelenik meg, melyet páros oldalakon a szerző neve követ, páratlanokon pedig a kötet címe előz meg.

A könyvet, ahogy arról a borítón is olvashatunk, számos, a szerző munkáját dicsérő (eredetiben is fekete-fehér) fényképfelvétel gazdagítja. A vékony, fekete keretbe helyezett fotók általában a lap tetején vagy alján kapnak helyet, azonban akad néhány dupla oldalon bemutatott felvétel is. A képekre vonatkozó adatok (a kép készítésének helye, ideje, továbbá a képen ábrázolt esemény ismertetése) dupla oldal esetében a képet megelőző páratlan oldal alján szerepelnek, az adatok mellett zárójelben a következő oldal számával, melyen a felvétel megtalálható, vagy ezzel a megjegyzéssel: „túloldal”. Kisebb méretű képek esetében adataik

elhelyezkedésüktől függően a kép fölött vagy alatt található. Minden esetben jellemző, hogy a képre vonatkozó információk dőlt betűvel szedettek, melyeket a képtől, illetve a kötet szövegétől egymással párhuzamos sávok határolnak. A kisebb méretű képek elrendezésének ismertetésére álljon itt a következő oldal:

semmit sem szeretnék jobban, mint mielőbb Észak-Afrikába utazni. Beszámoltam neki Pircsiről.

A kapitány előszedett egy üveg whiskyt, hogy igyunk szerencsés megmenekülésemre. Ez csakugyan jobb ízű, mint az eper, jegyeztem meg. A kapitány elég célzatosan odavetette, hogy ő például jobban kedveli az epret, és mialatt én Észak-Afrikából tudósítok, ő alighanem Londonban marad. Sajna, mondtam, én csak annyit tudok róla, hogy szereti, ha Pircsinek szólítják, de a rendes nevét, címét és telefonszámát elfelejtettem megkérdezni tőle.

Az bizony elég nagy baj, sóhajtott Chris – és én felfedeztem, nemcsak az a baj, hogy nem tudom Pircsi nevét, címét és telefonszámát, hanem hogy ha tudnám, sem adnám meg senkinek.

London, 1943. január. Egy amerikai katonatiszt angol hadírvákkal sétál, akiket az egysége örökbe fogadott.

Mint látjuk, az oldalszám mellett szereplő szöveg verzállal szedett, s követi a borítón már megismert „írógép-stílust”, mely remekül passzol a könyv cselekményének idejéhez, s hangulatához.

Ami a kötet egyes fejezeteit illeti, az előszó, valamint a következő, a szerző nevét viselő, s életútját bemutató fejezet, továbbá az utószó, a Robert Capa-díjat ismertető fejezet, és a bibliográfia sorszámával nem jelölt: ez csak a Capa által írott történet fejezeteinek (15 darab) tagolásánál jelenik meg. Utóbbi esetben a fejezetek ugyan számozottak (a számok félkövérrel szedettek), de nem mindegyik rendelkezik címmel. Amelyik igen, az általában időtartamot, egész pontosan évet és évszakot jelöl (Pl.: „1942. nyár”). A tizenötödik fejezetet az utószó követi. Az utószó tartalmazza a könyv keletkezésének körülményeiről szóló ismertetést, továbbá a könyvben esetenként megváltoztatott névvel szereplő személyek bemutatását. Ezt követően külön fejezetet szenteltek a Robert Capáról elnevezett, fotóriporterek részére odaítélt díj rövid ismertetésének, illetve azon személyek bemutatásának, akik a díj első, 1955-ös kiosztásától a kötet hivatkozott kiadásának megjelenéséig, azaz 1999-ig részesültek az elismerésben. (Érdekességként megjegyzendő, hogy bár a könyvet az 1947-es kiadás alapján fordították, az előszó, az utószó, a névsor, és valószínűleg a bibliográfia is az 1999-es évben készült.) A díjazott fotóriportereket időrendben sorolják, tehát a szerint, hogy mely évben ítéltek oda számukra az említett díjat.

Az utolsó fejezet egy bibliográfiát tartalmaz a szerző könyveiből, illetve a szerzőről megjelent kötetekből.

A bibliográfiának helyet adó lap túlsó felén, azaz a legutolsó oldal alján olvashatjuk a kötet nyomtatásáért felelős cég nevét és a nyomtatás helyét („Hungary”).

Készítette: Szabó Éva (PPKE – Kiadói szerkesztő szak, 1. évfolyam)

Készült: 2012. május